

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMELI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2
Negyed évre	1

Felelős szerkesztő: **Fehér János.** Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szemléi részét illető közlemények a szerkesztőség, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezenül minden megkezdett szög szónál 50 krral több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Benter ügyvétség és a Magyar Távir. Iroda” hirdetői irodája Budapest, Grantz-utca 1. szám.

Csata előtt.

Nagy ütközet előestéjén állunk. Ausztriával kell megvívunk egy oly gazdasági harcot, melyhez hasonló a közösügyi viszony keletkezése óta nem merült fel. Kvóta-arány és kiegyezés 1867 óta mindenkor fontos kérdések voltak, de azokat egyik részről sem állították élükre. Mi — gyengiségünk tudatában — engedtünk Ausztriának, hosszabb-rövidebb viták után elfogadtuk követeléseit, melyekről egyébként nem mondhatjuk, hogy túlságosan magasak lettek volna. A kvóta-arány — eltekintve a határvidék merőben igazságtalan prapriumától — nagy terheket rótt ugyan a sok sebtől vörző és a multak mulasztásainak helyreállításán zizifuszi erőfeszítéssel dolgozó Magyarországra, de elfogadtuk és viseltük azon reményben, hogy Ausztria is elismeri, miszerint a teherviselési kötelezettség és képesség maximumával vagyunk megterve. Ezen közben a közösügyi kiadások évről-évre hógomolyként növekedtek, de ennek dacára soha sem jutott volna eszünkbe, hogy az elvállalt teher megkönnyebbítését követeljük, holott pedig tudva lévő dolg, hogy 4—5 év óta Magyarország a gabona-árdepresszióval küzd, az adózók túlnyomó többségének fizetőképessége jelentékenyen lehangyolott, míg Ausztria ipara a reá nézve felelte kedvező kereskedelmi szerződésnek egésze alatt egyre fejlődik s jövedelméből válik.

De ha mi nem követeljük terheink könnyítését, annál hangosabban, rideg önzéssel követeli Ausztria közösügyi terheink jelentékeny felemelését. Követeli ezt annak határozott kijelentésével, hogy ha a kvóta-arány Ausztria javára meg nem változtatik, Ausztria nem köli meg velünk a kereskedelmi és vámegyezményt. Ha mi csak annyi súlyt helyeznénk a politikai követelményekre, mint azok, akik most a Lajtán túl a közvéleményt irányítják, könnyű volna azt mondanunk, hogy hát szűnjék meg a kereskedelmi és vámszövettség, hiszen bizonyosan mi leszünk azok, akik e viszony megszűnése esetén gazdaságilag kevesebbet veszünk, ha ugyan egyáltalán

veszünk valamit. Ámde mit tekintettel vagyunk arra, hogy a gazdasági különválás a monarchia politikai integritását is meggyengíti, erejét kifelé megbénítja, tekintélyét lefokozza. Mi tehát erre való tekintetből ragaszkodunk a két fél között ránk nézve semmi esetre sem előnyösebb gazdasági közösség fentartásához és ez okból és nem ismerve el kvótánk felemelésének jogosságát, hajlandók volnánk a közösügyi kiadásokhoz 2, legfeljebb 3%-kal magasabb összeggel járulni, hogy az ehezől moloch étvágyát lecsillapítsuk s azt hallgatásra bírjuk.

A béke és barátság kedvéért megnyilatkozó áldozatkészégünk azonban korántsem elégti ki Ausztriát. Ott a magyar kvótának 8—10%-kal való felemelését követelik; követelik anélkül, hogy akármiféle számítás segélyével e követelés jogalapját kimutálni képesek volnának. Elfogulatlan, a tisztá igazságot kereső emberek mindenféle számítás megkísérlettel már, hogy Ausztria és Magyarország gazdasági erőit és szolgáltatási képességét összemérjük. A termelés és fogyasztás itt és ott, az egyenes adók, a fogyasztási adók hozama a közös ügyekhez 1867 óta viselt hozzájárulások aránya, szóval minden képzeltető gazdasági momentum fel lett használva kvótakulcs gyanánt s az eredmény az, hogy Magyarország a rá nézve legkedvezőbb esetben 25, legkedvezőtlenebb esetben 32—33%-kal tartozik a közös költségekhez hozzájárulni; ha pedig a különböző kvóta-kulcsok által kihozott arány átlagát megkeressük, kifűnik, hogy ezen átlag valamivel kisebb mai kvótánknál, hogy tehát eddig is többet fizettünk, mint igazság szerint fizetnünk kellett volna.

Az osztrák kvóta-bizottság maga is belátta, hogy a gazdasági erők összemérésének elfogadható kulcsai egyikével sem képes Ausztria túlkövetelését igazolni és ez okból egy oly kulcsot rántott elő, melyet sehol a világon a gazdasági erőképesség megmérésének kulcsául nem alkalmaztak s alkalmazni nem is fognak. Ez a lakosság számáránya. Első pillanatra világos a lakosság előtt is, hogy a két ország lakosságának számaránya, ezen

szérszerű népszatistikai tünel, semmi összefüggésben nem áll a két ország produktivitásával, vagyonarányával és szolgáltatási képességével, mert hiszen, ha ezt a statisztikai momentumot a vagyonosság kulcsául fogadjuk, akkor akárhány felvidéki vármegyérol kisülhetnők, hogy szegény, gyakran ehezöz nyomorgó löt, orosz vagy rutén lakosai gazdagabbak, mint ezen vagy azon alföldi vármegye viszonylag bőséges élő népe. De ha — a jogosságot tagadva — ezt a kulcsot is beillesztendők a többi erőmérők sorába s a külön-külön kihozott arányok átlagát megállapítandók az arányszám akkor sem lenne magasabb, mint a törtek elhagyásával, 33:67.

Minden érv mellettünk szól tehát, míg Ausztria mellett egyetlen egy sem. És mégis annak tudatával megűnik a csata elő, hogy igazainkat kívívni képesek nem leszünk. Az osztrák kvóta-bizottságot nem fogja magyar bizottság kapacitálhatni, mivel siket fűlekre talál, míg a magyar kvóta-bizottság nem hunyja le szeméit az igazság előtt és a fehére nem mondja rá, hogy fekte. Az ütközet tehát eredmény nélkül vívatik meg, utána egyik fél sem tarthatja magát sem győzőnek, sem legyőzőtlnek.

És elkövetkezik a második ütközet, melynek egyetlen pozitív eredménye némely politikai körök nézete szerint az lesz, hogy a Bánffy-kabinet megbukik és a Badeni kabinet is megbukik. De hát tisztábbá válik-e a kettős bukás után a helyzet, megváltoznak-e a nézetek, akad-e Magyarországon kormány, mely Ausztria követelésének alapjára áll és akad-e többség, mely azt megszavazza, viszont képzeltető-e Ausztriában oly kormány, mely az ott uralkodó elemeket rábírní képes, hogy igazságosak legyenek Magyarországgal szemben? Vagy felszalagták itt is a parlamentet és a nép döntése előt terjesztik a kérdést? Ez megtörténhet-e, de a vélemények megváltozásának minden reménye nélkül.

Óriási harc előtt állunk és nincs Deák Ferencünk, aki a kivezétő utat megmutassa.
M. P.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Hajnalsugár.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —

... Megszűnt az éjlel, — foszlik a homály, a hegyek orman ébred a hajnal, — rózsatekert, rózsafátyalt harmat locsolgatja, hamvas ajkát piile csókalgatja; — nyílik ajka, — illatparát lehel; felpattan szemé, fűnyugart lövél; — körülötte langyos szellő aeolharían, úvegahangon csengve-bongva zeng.

... Ébred a hajnal, dala száll felém, szivembem oszon: — — —

... Lennél-e kedvesem?

Igen! Igen!

Díj hát az ölembel!

Oh nem! Nem! Nem!

Más bírja kezedet?!

Oh jaj! Igen!

— Ah Istenem, mit szenvedek!

— Látom ébredni a hajnal, hangját hallom zengeni. Bitorabránd rózsaköddel szemem vonja át, — rózsaköddnek lenge fátyla téged rejteget, te vagy tárgya ábrándimnak, szivem, kedvesem! — — —

Sz.-re mentem ügyvédgyakornoknak. Mint irodalommal foglalkozó ember, mihamar megismerkedem a város literatúráival s ezek részén az ott megjelenő

napilap munkatársa. — Egy pár irodalmi s kritikai cikkem révén az »Irodalom és Színház» rovatvezetője lettem.

Olykor-olykor csupa kötelességből élnek a színházba is. Csak kötelességből, mert ki fővárosunk színházait végigjárta, hiába! kicsinek tartja a vidéki muzsát, barmily nagy is az.

Ekkoriban Bokor »Télen» című népsziművé járta úgy a fővárosban, mint a vidéken. Láttam mar amott, nem valék rá kíváncsi itt.

Egy ízben azonban úgy 9—10 óra özt este, be-kukkantam a színházba. Valamely felvonás végződe be, mert az urak nagy tömegben tódulnak ki egy kis cigarettaszóra.

Nyomban karomba ragad jó barátom Dr. Haraszth Géza s valóságos ódat mond, dicsőimuszit zeng fulemben az új primadonnáról H. Maróth Bertáról. Én mindenben igazat adok neki, hiszen még nem láttam! No'iszen! Derékon kap s erővel behurcol a színházba. Micsoda botrány, micsoda skandalum! Három nap óta van már itt az aranyos s létezik lény, van egy őskori mastodon, ki még nem is látta!!

Török fatalizmussal adom meg magamat sorsomnak s egykedvűen, némi álomszággal vártam a függöny-lebbszét. Föl is lebbent a függöny, ki is lépett a magasztalt, ám én mind almosabb lettem. Játéka úgy a szender fátolyan at művészi talán, de láttam már jobbat is.

Hanem midőn ablakot tárva, holdfényétől meg-

világitva, andalító nótrá gyujt, eloszlik az alam köde, heves meleg toluil szivem tájekára. Hangja rést üt közömbösségemen s e résen at egy negyedóra alatt ő szóik be, egészen beszóik szivembe. Most már élvezetet nyujtott minden mozdulata, dühösen csikorog össze fogam, a mint Marci nyakrafőre ölelgeti e deli parasztemenyecskét. Kärörömmel, belső meglepéddel szemlélem, midőn a férj kidobja a hetyke legényt. Pedig jó barátom, földim volt a fű, Tatrának hívták.

Könnyen ismeretséget köthettem von' Bertával. Azonban tudtam, hogy ha találkozem vele szenvedélyem elragad. Kerűltem hát a kuliisszat, csak tavolról csodáltam s mindjobban megszerettem.

Más helyen nem találkoztam vele. Kerűlte a kortót, kerűlte a templomot, kavéházat, vigáimakat, folyton otthon volt. Azt beszéik, férje tartja így elzarva, ki félti a templomi légtől is.

Hogy kerűlt össze e mogorva emberrel, ki tudná azt megmondani!! Angoi nyugalmazott hajóskapitány, öreg és morózus. Howardnak hívták e vén jegesmedvét, töképezből élt s mindenüvé követi szép nejét.

Minél inkább csitítam lázongó véretem, annál jobban forrt az. Epedtem látásáról, sóvarogtam egy rám eső tekintetéről, életem adtam volna egy hozzáim intézett száavart. De elmentelottam szilárdan és eltökélve.

Az elfojtott indulat annál örűltemben tombol egész világomban. Félek a magánytól, keresem a mulatságot. Cigányzene, durrogó palack, zengő nóta könnyelmű

Egy magyar találmány.

(A Telefon Hirmondó.)

A legújabb idők korszakalkotó találmányai között, a melyek az emberi szellem diadalát hirdetik, előkelő sőt mondatni domináló pozícióit foglalnak el a távolsági elenyésztesítés célzó: a vasut, a táviró, a telefon. Ezek érzetiek áldásdús hasznukat legáltalánosabban és legkövetlenebbül az emberiséggel, s ezek váltak aránylag rövid idő alatt legnagyobb sikerűvé.

A vasut, a táviró, a telefon azok a találmányok, a melyeknek köszönhető az, hogy ez a fogalom: távolság, lényegesen veszített jelentőségéből. A keleti express vonat rövid órák alatt száguld át Európán, a kábel táviró szinte hihetetlenül rövid idő alatt közvetít telegramjainkat Amerikába, vagy Ausztrália számára s csak néhány hét kérdése, hogy megnyíljanak a budapest-berlini telefon vonal.

És csodálatos az, hogy az emberek a 19. századnak ezeket a nagy vívmányait mennyire gondolkodás nélkül használják. A luxus vonat utasa nem is tudja elképzelni, hogy valaha volt utazás gyors kocsin is, a Budapestről telefonon bécsi barátaival diskurálókat pedig bizonyára nem gondol arra, hogy egy évtizeddel ezelőtt még nem volt meg az a szál drót, a melyen olyan szépen beszélgethetünk a bécsiekkel. S egyik sem gondolja meg, hogy mennyi fejlődés, mennyi munkába került az, míg egy-egy zseni megajándékozhatta embertársait a vasutal, a táviróval, a telefonnal.

De éppen az a körülmény, hogy a publikum olyan hamar megszokta a használatukat, bizonyítja azt, hogy mennyire elcsúszkoltak a dolgok.

Igy van Budapest közönsége a telefon ikerestésével, a *Telefon Hirmondóval*, ezzel a világon egyedül álló magyar találmánnyal is. *Rövid és Bellamy* irtak fantasztikus regényekben valami olyan csodáról, a mely muzsikál, meg felolvasásokat tart az előfizetőknek, a kinek a szobájába ennek a drójtát bevezetik. De ezek az igazán élénk fantáziával megáldott írók is csak a 20. század regényének hitték e csoda megvalósítását. S íme, itt Budapestben, a sokáig barbárnak tartott Magyarországon fővárosában akad egy magyar ember, *Edison* méltó tanítványa, *Puskás Tivadar*, a ki-nem törődve a gúnyolódókkal és szkeptikusokkal, még a 19. században megvalósította ezt a csodát. Alig egy pár esztendeje, hogy Puskás emberei a beszélő újság első sodronyait kifésítették a főváros utcáin s ma már minden úri család lakásának falán ott függ a *Hirmondó* két kagylója és az előfizetők száma meghaladja a 6000-ot. A budapesti közönség pedig, a melynek valóságos éltszükségletévé lett, annyira megszokta a *Telefon Hirmondót*, mintha a telefon hangmegosztásának elve mindig ismeretes lett volna. Megszokta a publicum annyira, hogy ma már fölöslegesnek találja dicserni s legfeljebb a kritizálásra keres alkalmat.

Az a hír azonban emócióba hozta a fővárosiakat is, hogy a *Telefon Hirmondó* nem kisebb dologra készül, mint a vidékre való kiterjeszkedésre. Igen, e magyar vállalat intézősége komolyan foglalkozik azzal a tervvel, hogy haloztat összekapcsolja a vidék nagyobb városait s ezzel országos vallalattá alakuljon át. Kísérletek is történtek már ez irányban s Arad és Szeged lakói végighallgatták a Telefon Hirmondó egy-egy

hangversenyét. Hogy ezek a kísérletek milyen fényesen sikerültek, annak illusztrálására álljon itt a következő néhány sor, a mely a kísérletek után egy vidéki lapban jelent meg: »A kitűnően sikerült próba felejtetlenné lesz az előtt a társaság előtt, a mely közel két óra hosszat állott igaztelt alatt a modern találmányok legmeglepőbb és legbámulatosabbának: a *Telefon Hirmondónak*. Oly tisztán hallottuk az opera előadását és a hangversenyét, hogy ezzel szemben a »nil admirari« elve megszűnik. Ezt meg kellett csodálnunk.«

Ilyen lelkesedéssel fogadják a vidékiek annak a hírt, hogy a *Telefon Hirmondót* hozzák elvezetik.

A kísérletek után most már bizonyos, hogy a *Hirmondó*, a mint Budapestben 612 kilométer hosszú vezetékén 6300 előfizetőnek igényeit tudja kiszolgálni, úgy képes lesz több — az ország nagyobb városaiba elvitt — vezetékkel kielégíteni. A kérdés technikailag meg van oldva.

Nem olyan kicsiny dolog az, ha a Budapestben kimondott szó, az itt elhangzott zene, egyszerre csendül meg az ország minden részében. Minden új oszlop, a mely továbbra viszi a *Hirmondó* sodronyát. egy-egy újabb közvetítője lesz a magyar művelődésnek. Terjeszti a magyar szót, magyar zenét.

A vidék értelmisége rá is jött már arra, hogy e közhasznú vállalat anyagi hasznát és értelmi fellendülését fogja előmozdítani. A vidék együtt fog élni Budapesttel, mert a nagy események, a melyeknek hírt a *Telefon Hirmondó* sodronyai szétviszik, egyszerre keltenek majd hatást a fővárosban és a távoli részekben.

Kiváló szolgálatokat tehet a *Hirmondó*, ha valamely téves hír demantálásáról lesz szó. Kezére járhat a hatóságoknak büntények felderítésénél, bűnösök kézrekerítésénél. A büntények részleteiről, tettesek személy leírásával általa értesül leg hamarabb a közönség és segédkezhet nyújthat a rend őreinek.

Tény az is, hogy gyakran egyesek, vagy vállalatok nagy veszteségei kerülhetők el az által, hogy az ország minden részében egyszerre kap hiteles értesülést mindenki. Általános ismeretes dolog, hogy a vidéken csak nagyobb cégek, vagy egyes spekulánsok kapnak Budapestről üzleti, főleg tőzsdéi ügyekben távirati értesüléseket. A jól értesült spekulánsok azután igyekeznek a közönséget kihasználni. Az sem ritka eset, hogy a vidéki üzletember budapesti megbízottja spekulációnak esik áldozatul. Ezeket a bajokat mind orvosolja a *Telefon Hirmondó*.

Ennek segélyével egy időben és pedig a távirati utnál is sokkal gyorsabban értesülnek budapestiek és vidékiek mindarról, a mi az üzlet, kereskedelem körébe vág. legyen az termés, érték, vagy vállalat, a melynek részvényei a budapesti, illetve külföldi tőzsdéken jegyeztetnek.

A *Telefon Hirmondó* kiterjeszkedéséről a napisajtó örömdetes fejlődése is várható. A közönség fokozott érdeklődéssel fogja várni azt a hírlapot, a mely részletes tájékoztatást nyújt azokról az eseményekről, a melyekről a *Hirmondó* rövid, távirati stílusban előadott híre alapján már értesült. Főleg a vidéki lapoknak lesz jó a szerkesztőségükbe bevezető beszélő újság. Ettől fogják kapni leggyorsabb tudósításait, és mennyi előtűntek eddig még ismeretlen szórakozásban lesz része a vidékieknek ezentúl. Kemény téli

időkben, mikor gyakran a vasuti összeköttetés is megszakad, a *Hirmondó* sodronya lesz az egyetlen szál, a mely e félreeső várost a világhoz köti. De ez aztán hatalmas szál lesz. Mi mindent fog ez magával vinni. Nappal pontosan megállapított napirend szerint beosztott hasznos és érdekes híreket, este pedig operaházi előadásokat. Igen, az ország egyetlen dalművű színháza, a budapesti operaház, ez időtől kezdve decentralizálódik. De nemcsak a klasszikus operáknál, hanem esetről-esetre a *Népszínház* könnyed operettjeit is elviszik a *Hirmondó* vezetékéi s e két színvárosi premiejét a vidék ugyanakkor fogja élvezni, a mikor Budapest. Színházi előadásokon kívül még *katonazomban, cigánymuzsikában* és egyszerű ma: szor házi hangversenyekben is gyönyörködhetnek az előfizetők, ez utóbbiakon a főváros első művésznői, művészei és írói közvetlenül a *Telefon Hirmondó* hallgatói számára énekelnek, zenélnak, vagy legújabb műveiket olvassák fel.

Mind Ezeket az előnyöket nagy mértékben fogja észrevehetővé tenni a *riadójel*. Sok kísérletés után a *Hirmondó* műszaki osztályának sikerült kitalálni egy olyan jelző készüléket, a mivel a szerkesztőség figyelmeztetheti a publikumot egy-egy nagyobb fontosságú eseményre, a miről éppen akkor ad hírt a beszélő újság. Szükséges volt ez azért, mert a közönség nem illett szakadatlanul a *Telefon Hirmondó* kagylójánál s így talán éppen azt mulasztaná el a nap történéseiből, a mi a legfontosabb. A riadójelet használja fel a vállalat a pontos idő jelzésére is. Reggel 9. dében 12 és este 7 órakor mindig megszólal a riadójelet és hangja és tizedmásod percnyi pontossággal utadja a meteorológiai intézet által megállapított időpontot. Ez az intézkedés elejét fogja venni annak a régi mizeriának, hogy az órák mindenütt másképp és pontatlanul járnak.

Hasznos és szórakoztató tehát egyaránt a *Telefon Hirmondó*, a miről úgy hisszük nem sokára lesz alkalma meggyőződnie a vidék közönségének. És ha az országban szerte kiépül a *Hirmondó* hatalmas halozata, ez ismét oly dolog lesz, a melyre a külföld előtt (a hol efféle még sehol sincs) büszkén bízhatunk, mint rohamos haladásunk egyik erős bizonyítékára. Nincs is már messze az az idő, a mikor a vidék is egészen természetesen fogja találni, hogy az egy központban elhangzott felolvasást vagy zenét az ország legkülönbözőbb részeiben egyszerre ezren meg ezren hallgathassák. A *Telefon Hirmondó* is arra a sorra fog jutni, a mire a többi nagy korszakos találmány: a vasut, a táviró és a telefon, megszokják és nélkülözhetetlenné válik.

P. Magyar Elek.

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« című től újság f. é. 101-ik száma, »Santikalás, hazugság és komédia« címmel, moosoyt keltő cikkeket talált fel olvasóinak. Hú visszautkötése ez a kis cikk annak a rejtegetett dolynek, mely a pánszlav eszme egy-két vezrlő emberének agyában tényleg megvan; és hogy ez a ferde, szinte nevetéses dolyf terjed s tért hódít, azt észreveheti akarki, a kinek alkalma van közzéte tudomást szerezni arról a fitymáló modorról, melylyel a nevezett lap féludakos olvasó közönsége — az iparos osztály, — beszél és tiltakoztat mond a magyar nemzetről, s ennek alkáltsai-

ajakokon, ez gyönyörködtek! Részeg fővel, mámorosan nem üdöz úgy képe!

Egy alkalommal touben összegyűltünk a »Magyar Király« külön szobájában, aldoztunk Bachusnak. Ivott minden ember, senki annyit, mint én; részeg lón már minden pajtas, senki úgy, mint én.

A legvadabb tivornya közt jóval éjfel után egy idegen lép be hozzánk. A pincér felszólítja, hogy tavozék innen, ma mienk e terem. Ő azonban inkább közénk vegyül.

No hisz' csak ez kellett! Még csak ez hiányzik a bakanháia teljességehez, — egy kis testgyakorlat. Haragosan roppan össze szemöldököm s villangyorsan egy pezsgőspalack ropul az idegen felé.

Mint a nyil suhan az ki az uveges ajtón. Ezer üvegszilánk vagódik szerteszét. A szomszéd tereméből éles sikoly hangzik, mely az egyikünk-másikunknak agyára nehezülő ködöt szétmetezi egy pillanatra. Ki mint tudott, úgy siet át.

Épen midőn tántorogva én is belépek, ép' ekkor kiáltja egy stentori hang. Ki tette ezt urak?

Részeg fitymálással, bicaklól térdekel a hang felé tartok s a nélkül, hogy rá tekintének, egyedülv hetykeséggel vagom oda neki: Nos hát én tettem ezt. — Te voltál az Endre, — na ezt rosszul tetted, Foltéintek, Tatray all előttem.

— Én biz azt Kalmus. Tudod, lelkem, elmerültem, dobjak hat utánam a kötelet is. Veszni indultam,

vesztek hát el, vagy ha jobban tetszik, vesztek is meg, komam!

Ő ismeré lelkem forrongását, szomoruan látta csapongó elemódóm, eme cinikus szavaim hát csak szanalmat gerjeszthettek benne.

— Szerencsétlen ember, jöjj ide s nézd meg! Karonkapva előbbre vitt.

Villam utott belém, elüzte a mámort, zavaros bar agyam, de kijázonadtam!

A csoport között Berta állott vérző nyakkal, sapadt arccal, mellette Tatray neje, kendőjevel vért egyezszik előlítani, körülöttük cimboraim bocsanatot hebegve. A kinek szanva volt a csapas, az elmenekült, a bevert ablak szertevagó szilánkjai vért ontak annak, kiért én adtam volna oda szó nélkül véretem mind az utolsó csöppig.

Nyugodtan — külsőleg — léptem Berta elé s bocsánatot kértem.

— Megbocsát asszonyom?

— Kérem, hát — igen, a mennyiben, miért hibáztatnám?

Mennyire yomorultnak érzem magamat. Hiszen minden egyes szava olyannyira fajt. Az elharapott, ki nem mondott szavakat kiegészítettem. Megbocsátok, hogyne! Részeg ember előtt az Uristen is kitér!

Szerencsére Tatrayné — jó ismerősom, gy kedélyével csakhamar létrehozta az egyensúlyt. A seb igen csekély, — nem volt hát ok semmi aggodalomra. E

kedves kis színésző ismerté titkolt érzelmem ferjeura révén, összehozta tehát a két kompániát, sőt jóakór ravaszsággal kimódolja, hogy Berta mellé kerüljek.

Tatrayék bában voltak, rábeszélésükre Bertat is elengedé velők mogorva ferje, onnan visszatérve úgy tértek be ide.

Csodálatos, egyszerűben olyan szótlan lettem, zavart és hebegő, mint szerelmes diák ideálja előtt! Elkisérem őket hazáig, mert a szomszédban lanknak.

A színlak mögött ezen eset után úgyszólván nap-nap mellett találkozom vele, beszélhetek vele. Félénk tartozkodasom tovább is megmaradt. Úgy tekintek rá, mint profán, bűnös ember Vesta oltarára. É magaviselet már szokatlanságonal fogva is tetszett neki, le el trefált, artatlanul elmulatott velem, bár ő nálam alig volt idősebb 3. vagy 4 évvel, kis fiacskájának, félénk fiacskának szölongatott. Szereléről sosem volt szó köztünk, mégis a tetszésből néhány hónap alatt szerelem fejlődött. Megszerette kicsi fiát, félénk fiacskáját!

Egy vasarnap délutánra magához hívott, új darabra készült, előlegezni akarta kritikámat. Férjét egyik vidéki hasonkorú, ugyanoly mordságu hadi tarokkra vitte magával. Remélhető vala, hogy éjfel előtt nem tér haza.

Elmentem. Lakában még sohasem valék, sőt egyedül ő vele sem. Elfogódott szívvél, de erős elhatározással léptem át az ajtót ma, vagy soha, szóini fogok, kitérom szívemet.

ról. Persze a történelem elferdítése, és pedig olyan elferdítése, mint azt a cikkcske írója elképzelte, hatásra számíthat. Tudja Pál, mit kaszál! A cikk különben ekként szól:

Egyfolytában egy képzelt historikus igazsággal. azaz magyar nemzeti valóságokkal akarnak rajunk kifogni, amely sohasem létezett! A magyar nemzeti történeti fiatalabb, mint a tót nemzetét, kezdődően az csupán egy Mária Terézia korbeli gárdahadnagygyal. A többi, az annakelőtti történeti igen közös; és oly kevésbé kizárólag magyar (madársék), mint tót. De még magyar (uhorsék) sem! Fontoljuk meg csak a törökök kiűzését Budából! A különféle népek és nemzetek vegyülékének, az idegen potentatáknak működése volt az s általában valamennyi a török elleni hadjárat, keresztény-internacionális jellegű. Mindent a magyarnak és a magyar történetiának tulajdonítani, historiai tolvajlás a fiatalos fanatizálására, mely nem tanul kritizálni; avagy a felnöttek felelőzetésére. kik viszont az ostobák befolyása alatt állanak.

Hol is vannak a magyar nemzeti történelem emlékei? Egyetlen egy sincsen. Egy nép, mely nemzet-történeti életet él, szükségképpen historiai emléket hagy maga után. Így volt ez mindig és tovább is így lesz. Így történt ez az asyriaiakkal, indiaiakkal, egyptomiaiakkal, sőt még a vislupuciaiakkal, a Columbus előtti Mexikóban. Az európai civilizáció rablója, a zsurgori Cortes, talált ott szörnnyű nagy templomokat és semmit kifejező szobrokat.

Mutatatok egyetlen egy magyar nemzeti emléket! Regélnék valamit egy Mátyás király borbeli márvány-palotáról. Ez csupán bizonytalan, hagyományos mese; és ha csak valami igaz volna ebben! de még akkora darab márvány sem tartott abból meg, melyből a gyermekeknek egy játszógyógyó faragható lenne; még a helyét sem ismerik, ahol az a palota állott volna! Másodszor pedig nem is volna ez magyar nemzeti emlék, épen úgy, mint Mátyás király sem volt tiszta magyar, s még kevésbé magyar nemzeti. Az ő könyvtárában egy magyar betű sem volt, mint azt könyvtárosa is bizonyítja. Ha épített valamit, azt olasz építészekkel csináltatta renaissance-styliben, avagy németekkel goth-styliben. A magasztalt Buda sem mutat semmit; a mit ott látunk, az mind újabb keletű, mesztelen kaszárnya-styl, a legnagyobb silyedés tanújele, régiségnek semmi nyoma! Egyetlen egy templomot látunk s az is gothikus, távol minden magyar nemzeti jellegű; idegen, teljesen idegen alkotás.

Várak leromboltatók; de elgondolható-e, hogy egy egész Európától védelmezett óriási királyi vár úgy eltűnt volna Buda ormairól, hogy egyetlen egy darabka talpól, egyetlen egy ábrázat sem maradt volna meg belőle. Nem, az merő abszurdum, de igenis való, hogy Buda egy nemzet-historikus hagyományának nem tekintethető, de legkevésbé magyar emlékek. Igen, van a Duna mentén, de valamivel följebb egy nemzet-historikus, régi történetek tanújele, csak hogy a neve Vyšehrad, tehát tót elnevezéssel és tót eredetű. Ott fennmaradtak a régi falak és talpkövek; miért nem tűntek azok el úgy mint a phenomialis Mátyás márvány-

palota? Azért, mert Visegrád tényleg létezett, amaz pedig csupán a sovinstikus történetirők képzeletében szülemlett meg.

De mi sem akarunk Visegráddal kérkedni! A mi őseink ép oly keveset törődtek, mint a magyarokéi a historikus emlékekkel. Gúlték, élveztek, vadásztak s nyúzták a parasztot; lefelé vampyrok valának, fölfelé pedig semmink. Meghaltak; házaik, ha fából voltak elrohadtak, ha vályogból, összeomlottak.

A középkorból nem maradt fenn egy kavics, egy tégladarab avagy egy betű, mely a magyar nemzet emlékét képviselhetné. A nemzetiség magyarizmus újabb keletű, a mit nem ócsárolva említünk! Ezáltal önmagukat ócsárolnák. De a magyar nemzeti történeti felelevenítése révén más nemzeteket elnyomni, az hazugság és komédia, melynek véget kell vetni, mert a hazugság egy alakban soká nem állhat fenn. Istennem, segíts legyőzni a historikus csalást! Lám, már úgyis omladozik.

HIREINK.

— **Képviselő-választás.** Szucsányban f. hó 18-án mintegy 600 választó gyűlt egybe képviselő választásra. Ifj. Bulovszky Simon választási elnök reggeli 8 órakor nyitotta meg a választást, s kijelentve a választók előtt, hogy a kerület szabadelvű pártja részéről az egyedüli jelölt dr. Lehotzky Antal fővárosi ügyvéd, felőrai időt tözött a még netalán jelölésre. A felőrai idő eltelvén s dr. Lehotzky Antal ellenjelölt nélkül állván, kikialtattat a kerület egyhangúlag megválasztott országgyűlési képviselőjévé. A képviselőt ezután küldöttség menesztetett, a ki megjelenve a lelkesen éljenző választó-közönség között, szép beszédben köszöntö meg a beléje helyezett bizalmat. Delben bankett volt a turóc-szent-mártoni magyar kaszinó helyiségeiben, melyen 70 választó vett részt. A bankett fényét nagyban emelte *Rakovszky* István, ő felsége val. belső titkos tanácsosa s főszámvévszék elnök úr öngyémeltőségének jelenléte. A tőzött sorat ifj. Bulovszky Simon választási elnök nyitotta meg, szomorúságának adva kifejezést a kerület volt, s felejtethetlen emlékü képviselője, Lehotzky Vilmos elhunytja felett, de egyszersmind örömeinek is kifejezést adott, a most megejtett választást felett, mert mint mondta: »a letört fatörzs helyébe sikerült oly fat ültetni, mely szintén nemes gyümölcsöt fog teremni». Poharat dr. Lehotzky Antal egészségére üríté. Utána az új képviselő mondott hatásos tőzött, kijelentve, hogy fiatal erővel s ambícióval fog a nagy munkához, melylyel a választó-kerület tapasztalt férfianak segélyével s útmutatásával használni fog a hazának s a közjónak. A szónoki hévvel elmondott tőzött után lelkes éljenzésbe tört ki a jelenvölt közönség. Beniczky Kálmán alispán Rakovszky István ó nagyméltósága egészségére, Rakovszky István öngyémeltősége Lehotzky Lajos kir. tablai bíró, az új képviselő édes atya egészségére, Lehotzky Lajos a megye vezérferliái egészségére emelte poharát. Csersei Emil helybeli r. kath. plébános, kijelenté, hogy habár más politikai elveket vall, mégis eljött a bankettra azon köztisztelőtelnek fogva, melylyel a képviselő úr atya iránt a megye viselkedik, és azon érdemnek tulajdonítja az egyhangú megválasztást is, a melyket atya, mint e megének az évek hosszú során át vól alispánja. szerzett. Kívánja, hogy az új képviselő kisse az atya nyomdokait. Dr. Lehotzky Antal képviselő önmaga választásának nagyrebcsüli Csersei Emil plébános férfias kijelentését s örömmel konstaltalja, hogy ha a politikai elvekeválasztást is öket egy-másról, a hazaszeretben s a haza javának előmozdításában feltalálják ama közös kapcsol, mely öket egybefűz. Fekete Miklós kir. tablai bíró ifj. Bulovszky Simonra, mint választási elnökre emelte poharát. Rakovszky István öngyémeltősége szintén a választási elnökre és Beniczky Kálmán alispánra emelte poharát; képletes beszéde nagy hatást keltett. Lehotzky Lajos a megye érdemes főispánja, Justh Kálmán ömeltőségára mondott tőzött, kifejtve azt a jóakaratot, melyet a főispán úr irányában, illetve fia iránt a választást megelőzőleg tanusított. Boldis Ignác a vezetés alatti iskolák tantesztületé nevében üdvözölte az új képviselőt. Tőzött mondottak még Hoffmann Ede, dr. Svartz Mór rabbi és Vladár Imre szucsányi körjegyző. Utóbbi azon járárskör nevében, melyet képvisel és a szomszédos községek előjáróinak nevében, a kik által meglelt bizva, hogy a banketten felmelve szavát s biztosítsa az új képviselőt a szabadelvű eszmékhez s a magyar hazához való törhetlen ragaszkodásukról. A bankett igen kedélyes hangulatban az estelői órákig tartott.

— **A F. M. K. E. Turómegei választmányának** érdemes elnöke, ifj. Justh György országgyűlési képviselő, e választmány tagjai közt gyűjtést eszközölvé, a boldogult dr. Kostenszky Géza emlékére rendezett s ma megtartott siremlekkéleplezés ünnepélyhez díszes koszorút küldött. A koszorú költségeihez hozzájárultak: Beniczky Kálmán és ifj. Justh György 5—5 forint; Fekete Miklós, dr. Haas Jakab, Hoffmann Ede, Keviczky István, Michna Imre, dr. Lax Adolf, Berecz Gyula, Justh Ferenc, Ujhelyi Attila, ifj. Bulovszky Simon 1—1 forint; Buócz Károly, Csersei Emil, Révész Lajos, Hudak Endre, Akantisz Rezső, Fehér János, Perl Zsigmond, Derszib Béla, Fetes István, Pitroff Kornél, Rakcsányi J., David Ferenc, Csepessányi Sandor, dr. Beniczky Ákos 1—1 koronával és Zathureczky Imre 20 krral. Összesen 27 frt 20 kr.

— **Magyar színesek Turóc-Szt.-Mártonban.** Nagy Dező igazgatása alatt egy jól szervezett színtársulat érkezett tegnap városunkba, hogy itt 12 előadásra szóló bérletet nyisson. Nagy Dező jól ismerjük még a Károlyi-féle színtársulat itt léte alkalmából. Akkor nevével: Eröss Antonával együtt kedvence volt a közönségnek. Nemcsak e körülmenő biztosít azonban bennünket arról, hogy a tervezett 12 előadás 12 élvezetes estét szerez, hanem Nagy Dező egyénisége is, körül mindnyájan tudjuk, hogy igen komoly, törekvő, ambíciózus és kötelességségnek elő ember volt színes korában is; e tulajdonságok pedig a színezgatók mindenkié kielőltő összállítását jelentik. E föltűvésből kiindulva a legmelegebben ajánljuk a hazafias közönség szíves figyelmébe a magyar színeseket.

— **Eljegyzés.** Derszib Károly, kapuvári al. polg. iskolai tanár, jegyet váltott ugyanott, Fülöp Margit kisasszonnyal. — Gratulálunk!

— **Meghívó.** A »M. T. E. C. Vágvolgyi Osztály f. évi május hó 27-én délelőt fél 11 órakor Trencsén-Teplicen, a gyógyterem helyiségében tartandó évi rendes közgyűlésére a turómegei Osztály tagjait, ezen osztály elnökségéhez intézett soraiban barát-ságosan meghívta.

— **D. Fűréd Robert f.** hó 20-án mutatta be a helybeli állami iskolák tantesztület, s növendékei előtt páriát ritkító éremgyűjteményét. A tulajdonos 27 évig faradozott gyűjteménye összeállításán s miután a milléniumi kiállításhoz lekesett, a vallás- és közoktatásügyi miniszter megengedte nevezetnek, hogy gyűjteményét az iskolák ifjúságának bemutatassa. Fűréd Robert úr az ismeretést maga eszközi s előadásban nagy sulyt fektet az érmeke eredetére s azok készítésének fokozatos fejlődésére. Különösen a hazai pénzek s érmeke ismeretése köti le a hallgató-ság figyelmét, mert látja mindazokat, melyek Szt. István király óta verettek s használatban voltak. — Az ifjúság lekesedést merítet Fűréd úr előadásából a hazaszeretetre s az érmeke megoccolásúléra, de a felnöttek is sok tanulságot vonhatnak le belőle.

— **Öngyilkos börtönőr.** A helybeli kir. járásbíró-ság börtönőre f. hó 19-én, a jahodniki ligetben magát egy fára felakasztotta. Holt tetemét másnap reggel találták meg. Hogy mi vitte rá a szerencsétlen embert erre a végzetes elhatározásra. — nem tudni; özevgye s 5 éves leánykája siratja s gyászolja a család fenntartóját.

N y i l t t é r.

Az e rovathban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyarámból rendelik — fekete, fehér és színezett 35 kólt 14 ft 65 kr méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban stb.) a megrendelt postabér s vámentesen a hazhoz szablatva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. (os. k. udvari szállók) selyemgyára Zürichben.** — Svájcha címetz levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziser ellentáll az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító beödrzőléseket alkalmazták közönségnél, oszánál, tag-szárgatásnál és meglühekekbnél és az orvosok által beödrzőlésekre is mindig gyákrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyaktork Horgony-Liniment olaszország alatt, nem tökéletes, hanem igaz népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegeknél árban majdnem minden gyógyszerárban készítesben van. Forráskár: Török József gyógyszerész Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget "Horgony" védjegy és Richter özejegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és lérsz. cs. és kir. udvari szállók, RUDOLSTADT.

1025. sz. tk. 1897.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zónváraljai kir. járásbíró-ság mint telekőnyvi hatóság közhíratot tesz, hogy Hulla János válosai lakos végrehajtónak néhai Mac Emma örökösai Bringer Antal rattai lakos, mint gamma által képviselték Bringer Anna és Otília végrehajtást szenvedő elleni 42 frt 10 kr tökévelés és jár. iranti végrehajtást ügyében a beszterebecnyai kir. törvényszék (a zónváraljai kir. járásbíró-ság) területén levő Valosa községben 1) a valosai 49. sz. tjkben A I 2—53. sz/sz + 1—51. sz/sz. alatt foglalt ingatlanból B 1/2 g alatt Mac Emma nevére írt 1/3 részbni jutalékra, nemkülönben a valosai 219. sz. tjkben A + 1. sz/sz. alatt foglalt ingatlanból B 1/2 g. a Mac Emma nevére írt 1/3 részbni jutalékra, úgyszintén a valosai 228. sz. tjkben A + 1. sz/sz. a foglalt ingatlanból B 1/2 g. a Mac Emma nevére 1/3 részbni jutalékra és illetve az ezhelyezett a tagosítás alkalmával kiadott ingatlanokra 285 frt együttes kikialtási árban; 2) a valosai 287. tjkben A I 1. sz/sz. a foglalt ingatlan

A kritikán, mihamar tüléstök. Ó egy kereveten, én szemben, széken ültem szó nélkül, némán, hallgatagon. Végre remegő hangon szólalok meg.

— Asszonyom!
— Tessék?
— Asszonyom!
— Valamit akar mondani.
— Igen... de... hanem... izé...
— Nos?
— Asszonyom, én...
— Szóljon bátran.
— Én, én... Bocssáson meg asszonyom...
— Nos? Nem mer szólni, fél? Mondja, hat mért fél? Hisz' nem haragszom én magára. Na, jöjjön ide, mellém! Úgy! Közelebb! Így... No?
— Tudja az Isten! Olyan gyermek vagyok, olyan felénk vagyok kegyeddel szemben.
— Na, várjon csak. Képzelle, hogy én a mamája vagyok, kis mamája. Szereti őt a mamáját?
— Nagyon szeretem asszonyom!
— Képzelle, hogy én vagyok ő, hogy ő ül ön mellett. Nos? Most feleljen! Szereti ön kis mamáját?
— Sze—sze—sze... Nevezsen ki asszonyom, nevezzen el bárminek, nem tudom, miért, nem tudom, hogy van, nem merem, nem merek szólni!
— Óh maga rossz gyerek! Nézzem legalább rám, a szemembe. Arcom kezével fölemeli, úgy néz reám szép szemével. Né! Milyen könnyes a szeme! Mért könnyezik maga bohó? Nos hajtsa vallamra fejét! Így! Hajoljon a fulemhez! Egészen. Így így! Nos?
(Folyt. következik.)

46. §. i. házból A $\frac{2}{3}$ g. a Mac Emmát illető $\frac{1}{16}$ részbeni jutalekra az árverést 100 frtban ezennel megállapított kikérelési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi augusztus hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Valcsa község házána megtagatandó nyilvános árveresen a megállapított kikérelési áron alól is eladandó fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át vagyis 28 frt és illetve 10 frtet készpénzben, vagy az 1881. LX t.-c. 42. §-ában jelzett árformával számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kikérelőt kezehez letenni, a vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság
Znióváralján, 1897. évi április hó 22.-én.

Dr. Bedő Béla,
kir. aljbíró.

Valódi brünni posztó-szövetek

Valódi	(frt 3 10 jó minőségű)	egy
	(frt 4 10 jó minőségű)	férfi-öltönyre
gyapot	(frt 6 — jobb minőségű)	elégendő 3-10 m.
	(frt 7 75 finom)	szelvény
	(frt 9 — legfinomabb)	
	(frt 10 50 kiváló finom)	

Egy fekete szalonöltönyre való szelvény ára 10 frt. Feöltő-szövet, loden, peruvien, doskiung, allami és vasuti tisztviselőknél való szöveteit, legfinomabb kamgarn, cheviot stb. gyártékek árakban küld a legjobb hirtvének örvendő

Kiesel-Amhof posztó gyári raktár Brünmben.
Minták ingyen. Mintáiú kiszolgáltatás.
Figyelemztetés! A t. cz. közönség figyelemztetik, hogy direkt vásárlásnál a szövetek sokkal olcsóbbak, mint a közbenjárók által rendeltek. A Brünni Kiesel-Amhof cég valamennyi szöveteket valódi gyári árakban küld, a privát-vevőket oly nagy mérvben terhelő, a gyárak által a szabóknak nyújtott árengedmény felszámítása nélkül.

Magyar mezőgazdák szövetekeze

Budapest, V. Alkotmány-utca 31.

BERGEDORFI TEJGAZDASÁGI GÉPGYÁR

kizárólagos képviselete Magyarországon elvállal tejjgazdaságok és tejszővetkezetek munkatellepeinek szakszertű teljes felszerelését legelőnyösebb feltételek mellett; szállít legújtanysabban legkittünőbb „Alfa-Laval“-lefoliózógepek, továbbá vajkőpülők, hűtők, vajgyúrók, valamint minden más tejgazdasági gépeket és edényeket.

Árjegyzékek és előirányzatok kívánatra díjmentesen küldetnek.

Grossmann Adolf

Turóc-Szt.-Mártonban

ájánlja
dús raktárát férfi és női divat-cikkék, valamennyi fehérnemű-árak, női és gyermekconfectió, kész férfi- és gyermek-ruhák, valódi stájeri vízhatlan havelock, karlsbadi cipők, valamint asztal-takarók-ban, a legolcsóbb árak mellett.

Ugyszintén elvállaltam a világhírű Puch és tsa gráci kerekpár-gyar

„styria“-kerékpárjainak

egyedüli elárúsítását száltal abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy e bicykliket a legolcsóbb gyári áron — részletfizetés mellett is — ajánlhassam.

113. sz. 1897. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Mac Mihály volt valcsai lakos, Valcsán 1887. évi október hó 7 en végrendelet hátrahagyása nélkül elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul 1897 évi augusztus hó 19-ik napján délelőtti 10 óraját tűzőm ki irodamba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó, de ismeretlen helyen távol levő Mac György, Mac József, Mac János és Novosedajki szül. Mac Katalint e hirdetmény utján oly hozzáadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által megnem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviselőteről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi május hó 10.
Galanda Samu kir. közjegyző.

48. sz. 1897. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Hanko szül. Szilágyi Zsuzsanna Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi január hó 19 en végrendelet hátrahagyása nélkül elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul 1897. évi augusztus hó 16-ik napjának délelőtti 10 óraját tűzőm ki irodamba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó de ismeretlen helyen távol levő Hanko Pált e hirdetmény utján oly hozzáadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviselőteről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Márton, 1897. évi május hó 11-én.
Galanda Samu kir. közjegyző.

116. sz. 1897. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Gombarčík András volt duhovay lakos, Duhovány 1896. évi november hó 11-en végrendelet hátrahagyása nélkül elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul 1897. évi augusztus hó 21-ik napjának délelőtti 10 óraját tűzőm ki irodamba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó, de ismeretlen helyen távol levő Gombarčík József molnárr e hirdetmény utján oly hozzáadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviselőteről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi május hó 10-én.
Galanda Samu kir. közjegyző.

127. sz. 1897. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Smutko György és Klácan szül. Smutko Mária Priekopan, 1875. illetve 1893. évi november hó 16-en végrendelet hátrahagyása mellett elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul 1897. évi augusztus hó 31-ik napjának délelőtti 10 óraját tűzőm ki irodamba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó, de ismeretlen helyen távol levő Klácan György e hirdetmény utján oly hozzáadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviselőteről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi május hó 17-én.
Galanda Samu kir. közjegyző.

!!! Kitűnő padló-máz !!!

puha padlóra.

Linoleum padló-zománc

3 árnyalatban

Eisenstädter testvérekénnél Bécsben.

Teljesen használatra kész, csinos és a célnak megfelelő 1 kilós dobozokban.

Linoleum padló-zománc egy óra alatt megszarad, pompás fényű, sima és repedésektől ment marad.

Linoleum padló-zománc közvetlenül a dobózból n azalható fel.

Linoleum padló-zománc használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló fenymaz. Kapható minden nagyobb festék- és gyogyarú-üzletben.

Kapható: **Fischer Adolf, Gräber Miksa és fia és Soltész L.** úrnál. A vásárlásnál tessék a vas lovag védjegyre ügyelni.

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságú

a legnagyobb díjakkal kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15-20% citrában oldható foszforsavtartalommal s 85-100% porfinomsággal

Főműmuhatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor, különösen sovány talaj javítására, kitűnő hatású az őszszes gabbaneműk, kapás és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsav-trágya; tekintettel hatásának tartósságára, főlül mulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrában oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netaláni hiányt megtérítünk.

Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál

A ehsországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási irodájának vezérképviseletése a magyar korona ország területén

KALMÁR VILMOS
Budapest, Erzsébet-körút 31.

Alapítotott 1858.

BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

(ezelőtt WALSER FERENC)

BUDAPEST, VI. ker., Külső váci-ut 45. sz.

Sürgőnycim: SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST.

GYÁRT:

mindenféle gőzgepet, Schmidt-fele forgómotorokat (10% szénmegtakarítás), petroleum- és benzín-motorokat. Keretfűrészeket, kőfűrészeket és csertöröket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidákat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kezi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artzei kufelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vízszállítókat, tüzfőtölési felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sarkaparó és seprőgépeket, hoekéket és uthengereket. Egészségűyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket pőcegődr tisztító készülékeket Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Kemenyőntes acelfelületű tűzrostelyokat egyenes és kigyoalokban, valamint polygon rostelyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszeszberendezéseket, központi fűtésekét.

— Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek. —